

MINISTERUL DE INTERNE

2505937

D 008712, Vol. 1P17

STRICT SECRET

EDUCAREA, INSTRUIREA
ȘI VERIFICAREA INFORMATORILOR
ȘI COLABORATORILOR

Nr. 931

D 008712 / Vol. 1P17

SERVICIUL CULTURAL, PRESĂ ȘI EDITORIAL
1976

Strict secret

EDUCAREA, INSTRUIREA
• ȘI VERIFICAREA
INFORMATORILOR
ȘI COLABORATORILOR

Nr.....931

COLECTIVUL DE AUTORI:

- (titlu) VALERIU MIHU
- (titlu) NICOLAE BOGDĂNESCU
- (titlu) CONSTANTIN DIMITRIU
- (titlu) GAVRILA SIPOȘAN
- (titlu) ALEXANDRU LUCACI
- II. col. ION BÂNCIU
- II. col. GHEORGHE BUCUR
- opt. CRISTACHE NEGOTȚA

Activitatea politico-educativă desfășurată sub conducerea și îndrumarea nemijlocită a partidului a devenit în actuala etapă istorică „o puternică forță motrice de transformare revoluționară a întregii societăți”¹ și are ca țel conștientizarea, la cel mai înalt nivel, a participării maselor, a tuturor oamenilor muncii la transpunerea în viață a mărețului Program al Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președinte al Republicii Socialiste România, subliniind această idee la primul Congres al educației politice și al culturii socialiste, afirma: „Formarea omului nou, constructor conștient al celei mai drepte orânduirii sociale, constituie cea mai mare și mai complexă sarcină, cea mai nobilă răspundere, îndatorirea revoluționară de onoare a partidului nostru comunist”².

În contextul amplului proces de făurire a omului nou, luptător conștient și neobosit pentru înlăptuirea celei mai drepte și mai umane societăți pe meleagurile patriei noastre, pentru afirmarea plenară, în toate sferele de activitate socială, a prevederilor Codului principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste se înscriu și măsurile de educare, instruire și verificare a informatorilor și colaboratorilor, de formare a lor ca apărători vigilenți și fermi ai

¹ Din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președinte al Republicii Socialiste România, la Congresul educației politice și al culturii socialiste din 2-4 iunie 1976, *Scinteia* nr. 10508 din 3 iunie 1976.

² Idem.

cuceririlor socialiste ale poporului nostru. Aceste laturi inseparabile ale muncii cu rețeaua informativă fac parte integrantă din activitatea pe care organele de securitate a desfășoară pentru înfruntarea politicii partidului în domeniul apărării securității statului și constituie un proces de muncă unitar și complex, al cărui scop principal este de a face din fiecare component al rețelei informative un informator sau colaborator cât mai valoros, capabil să-și aducă contribuția maximă posibilă la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere care revin Ministerului de Interne.

I. — EDUCAREA INFORMATORILOR ȘI COLABORATORILOR

Activitatea de educație este o componentă a muncii ce se desfășoară cu informatorii și colaboratorii. Ea se impune în mod imperios și presupune îndeplinirea, în acest sens, a unor posibilități și modalități adecvate.

1. Necesitatea educării informatorilor și colaboratorilor.

În decursul colaborării cu organele de securitate, informatorii și colaboratorii trebuie formați cu oarecare capacitate să acționeze în mod conștient, cu întregul lor potențial, pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor încredințate. În acest sens, efecturile utile ale care au rețea informativă trebuie îndreptate spre educarea temeinică și multilaterală a persoanelor din legătură, în spiritul prevederii exprese din Programul partidului, conform căreia „îndatorirea supremă a fiecărui membru al societății este aceea de a apăra, cu orice sacrificiu, integritatea patriei, cuceririle revoluționare ale poporului, independența și suveranitatea României. Toți cetățenii trebuie să dea dovadă de vigilență și combativitate revoluționară față de orice acțiuni sau manifestări ostile orânduirii noastre socialiste, interesele vitale ale poporului”.¹

Educarea informatorilor și colaboratorilor este un proces de muncă permanent, care începe încă din stagiul recrutării și

¹ „Programul Partidului Comunist Român de luptă a societății socialiste multilateral dezvoltate și înălțarea a României spre comunist”, Editura politică, București, 1973, pag. 150. (1971.)

continuă pe toată durata colaborării acestora cu organele de securitate.

Activitatea de educare a informatorilor și colaboratorilor — având la bază Programul partidului de formare a omului nou, constructor al socialismului, principiile și normele eticii și etichetei socialiste — se desfășoară în mod organizat, în cadrul fiecărei instituții.

Pentru formarea unor informatori și colaboratori cât mai valoroși, procesul educării acestora trebuie să vizeze în primul rând cunoașterea temeinică și aplicarea consecventă de către fiecare dintre ei a politicii partidului și statului nostru. Acționând în direcția menționată, ofițerii de securitate contribuie la dezvoltarea discernământului politic al informatorilor și colaboratorilor, a convingerilor acestora de a se situa, în toate împrejurările, pe pozițiile apărării cuceririlor revoluționare și de a-și desfășura întreaga activitate în spiritul eticii și etichetei socialiste.

Cu aceeași hotărâre și consecvență se va acționa și în direcția dezvoltării dragostei acestora față de patrie și partid, a patriotismului lor revoluționar, socialist. Motivați fiind puternic de asemenea sentimente, informatorii și colaboratorii vor fi gata oricând să facă totul pentru ca interesele patriei să primeze în orice împrejurări.

Formarea unor informatori și colaboratori cât mai valoroși impune, de asemenea, ca procesul educării să mai vizeze: cultivarea respectului față de prevederile legilor și înlăturarea oricăror tendințe de a acționa provocator pentru îndeplinirea sarcinilor; dezvoltarea întransigenței față de cei care încalcă legea; formarea perseverenței în aflarea adevărului; întărirea atașamentului față de organele de securitate și a pasiunii pentru activitatea informativă; dezvoltarea încredințării, încredințării și curajului; creșterea calităților și conștientizării informative; asigurarea conspirativității colaborării; înțelegerea necesității de a respecta întocmai instruirea făcută și de a semnaliza corect, obiectiv și în timp util toate datele și informațiile ce prezintă interes operativ; contracararea oricăror influențe negative din partea elementelor urmărite și a mediilor în care sînt dirijați; adoptarea unei comportări exemplare în societate.

Pentru ca munca de educare să aibă eficiența scontată, ea se desfășoară în baza unor obiective concrete, specifice, strict individualizate. Asemenea obiective sînt desprinse din analiza permanentă a evoluției fiecărui informator și colaborator, a eficienței activității de colaborare cu securitatea, a conduitei

lor de ansamblu. Prin orientarea muncii de educație în raport cu aceste obiective se urmărește creșterea randamentului informativ al persoanelor din rețea, formarea și consolidarea la ele a unor înalte calități etico-cetățenești, dezvoltarea atașamentului lor față de îndeplinirea sarcinilor încredințate de organele securității.

Caracterul organizat al muncii de educație presupune și pregătirea temeinică a ofițerilor în acest scop, înalțea fiecărei întâlniri. Ofițerii au datoria să decidă, în funcție de personalitatea fiecărui informator sau colaborator, asupra modului cel mai indicat de a proceda pentru educarea lor și să acționeze în acest sens perseverent, cu răbdare și tact.

Caracterul permanent și organizat al muncii de educație a informatorilor și colaboratorilor asigură convingerea lor deplină privind utilitatea și importanța activității ce o desfășoară pentru cunoașterea, prevenirea, descoperirea și lichidarea infracțiunilor și a altor fapte antisociale, precum și cultivarea și dezvoltarea la aceștia a calităților moral-volitve necesare îndeplinirii sarcinilor. Concomitent se realizează și apropierea informatorilor și colaboratorilor de ofițerii în legătura cărora sînt, consolidându-se astfel motivația colaborării lor loiale cu organele de securitate.

2. Posibilități și modalități de educație a informatorilor și colaboratorilor.

Remarcabilele succese obținute de poporul nostru în toate domeniile, permanenta preocupare a partidului pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general de cunoaștere și educație socialistă a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor de muncă și viață comuniste, ale normelor eticii și echității socialiste determină creșterea conștiinței tuturor cetățenilor patriei noastre și deci și a persoanelor care fac parte din rețeaua informativă. În acest context, ofițerii de securitate au condiții deosebit de favorabile pentru a desfășura o muncă eficientă de educație a informatorilor și colaboratorilor.

Educația informatorilor și colaboratorilor se face în însuși procesul muncii, în cadrul instruirii lor, prin discutarea unor probleme politico-ideologice, culturale, personale și de altă natură, prin stimularea acestora și în baza exemplului personal al ofițerului.

a) Instruirea informatorilor și colaboratorilor — moment important pentru educarea acestora.

Activitatea de educație a informatorilor și colaboratorilor se întrepătrunde în permanență cu instruirea lor. Trasarea de sarcini, stabilirea conduitei, analizarea informațiilor furnizate și a activității desfășurate pentru obținerea lor sînt acțiuni concrete ce se întreprind în cadrul instruirii, cu prilejul cărora, ținîndu-se seama de toate trăsăturile personalității fiecărui informator sau colaborator, se poate realiza un înalt grad de educație a acestora, în sensul de a le dezvolta convingerile, interesele, sentimentele și competența necesare colaborării cu organele de securitate.

În paralel cu munca de instruire, este necesar ca ofițerii să-l ajute pe informator și colaborator să înțeleagă importanța politică a activității pe care o desfășoară în procesul colaborării, însemnătatea îndeplinirii sarcinilor încredințate, la timp și integral. Informatorii și colaboratorii trebuie convinși că munca de securitate se subordonează în întregime telurilor înalte de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, că prin aportul lor la cunoașterea și prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale participă efectiv la creșterea intensă a forțelor de producție, a nivelului de trai material și spiritual al cetățenilor, la înflorirea și manifestarea plină a personalității umane. Din discuțiile purtate cu ei se impune să rezulte cu pregnanță că, în calitate de cetățeni români, este necesar să lupte cu abnegație, să nu precupească nimic — mergînd pînă la sacrificiul suprem — pentru apărarea valorilor sociale fundamentale, că pentru realizarea acestor sarcini, cu astfel de valențe, li se cere să acționeze ferm, să fie intransigenți față de dușmani, vigilenți, să rezolve totul de pe poziția intereselor poporului, în spiritul legilor, al adevărului și dreptății. Încredințîndu-l, de exemplu, unui informator care lucrează pe un mare șantier de construcții sarcina de a stabili atitudinea și comportarea unui fost legionar din același obiectiv, cunoscut cu manifestări ostile, ofițerul trebuie să-l explice necesitatea urmăririi informative a celui în cauză. În acest sens, în baza datelor cunoscute despre activitatea antipopulară a legionarilor, fanatismul lor, concepțiile prezente ale elementului urmărit și profilul lui moral, ofițerul îi va explica informatorului, în mod convingător, că acesta s-ar putea deda la acțiuni ostile în cadrul șantierului, încercînd să influențeze negativ pe anumiți tineri, să pună piedici bunei desfășurări a activității normale

în sectorul unde lucrează sau în alte locuri. În aceleași discuții, ofițerul va face referiri la valorile care sînt concentrate pe șantierul respectiv, la prejudiciile mari și pagubele ce pot fi generate de o eventuală acțiune ostilă, scoțînd în evidență, pe această bază, importanța patriotică a sarcinilor încredințate și necesitatea ca informatorul să fie vigilent și să acționeze în mod combativ și operativ.

Acționînd continuu în baza prevederilor Codului principiilor și normelor muncii și vieții comunistilor, ale eticii și echității socialiste, ofițerii trebuie să-i obișnuiască pe informatori și colaboratori să fie sinceri, deschiși, corecți și să nu ascundă greșelile săvîrșite, indiferent de cauzele și urmările acestora. În cazul cînd un informator sau un colaborator nu a respectat conduita fixată și a încercat să ascundă că, de pildă, a insistat într-o discuție cu elementul urmărit mai mult decît i se recomandase sau că a recurs la o provocare, i se vor expune, cu tactul cuvenit, consecințele modului contraindicat cum a acționat, inclusiv eventualele implicații sociale și politice, și faptul că aflarea adevărului în fiecare caz constituie o problemă de importanță capitală pentru organele de securitate. Grija și atenția ce se impun a fi manifestate de ofițer în astfel de situații contribuie și la apropierea de acesta a informatorului sau colaboratorului respectiv.

O problemă fundamentală spre care trebuie orientat procesul de educare a informatorilor și colaboratorilor constă în preocuparea ofițerilor ca aceștia să nu cadă sub influența negativă a ideilor unor persoane ostile și să reziste tentațiilor ce re iesc în viața și activitatea lor. În acest sens se impune să se acorde o atenție mai mare informatorilor și colaboratorilor din preajma unor cetățeni străini, cunoscuți că denigrează și minimalizează realizările obținute de poporul român sau că încearcă să atragă, în scopuri ostile, de partea lor, prin cădouri și diverse promisiuni, pe cei cu care vin în contact în timpul sederii în țara noastră. Aceeași grijă deosebită trebuie să existe pentru protejarea de influențe negative și a informatorilor și colaboratorilor dirijați pe lîngă elemente fanatice care au activat în cadrul unor organizații și partide fasciste, naționalist-iredentiste, sectanți ș.a., persoane cunoscute pentru interesul lor de a-și face prozeliti.

Educarea informatorilor și colaboratorilor în procesul instruirii presupune cunoașterea lor temeinică din toate punctele de vedere. Numai atunci cînd ofițerul cunoaște concret atât aspectele pozitive, cît și cele negative care caracterizează persoana fiecărui informator sau colaborator, poate interveni

cu măsuri eficiente de educare, în influențarea activității și comportării informatorilor și colaboratorilor, în determinarea lor să lupte pentru lichidarea propriilor trăsături negative care ar putea împiedica asupra îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor încredințate, ofițerul trebuie să se sprijine pe trăsăturile pozitive de caracter ale acestora. De aceea, este necesar ca în procesul muncii cu informatorii și colaboratorii, ofițerii să sesizeze aspectele pozitive din atitudinea și activitatea lor, să le stimuleze și să le dezvolte continuu.

b) Discutarea cu informatorii și colaboratorii a unor probleme politico-ideologice, culturale, personale și de altă natură.

Abordarea în discuțiile prilejuite de întîlniri a unor teme politico-ideologice, culturale, personale și de altă natură constituie o modalitate eficientă de educare a informatorilor și colaboratorilor.

Printr-un dialog condus cu pricepere, în cadrul căruia ofițerul trebuie să-și dovedească competența în materie, se va stabili în ce măsură interlocutorii cunosc politica partidului nostru, documentele de partid, conținutul și importanța lor, dacă sînt la curent cu principalele evenimente interne și internaționale, dacă le înțeleg și le interpretează corect etc. După aceea, în baza constatărilor făcute, se vor discuta și analiza cu informatorii sau colaboratorii respectivi problemele ce se impun și, în funcție de necesități, vor fi ajutați să le înțeleagă și să le aprofundeze, recomandîndu-li-se totodată, de la caz la caz, și studierea unor materiale cu o asemenea tematică.

Pentru ca educația politică a informatorilor și colaboratorilor să fie cît mai eficientă, în unele cazuri trebuie să se insiste mai mult asupra unor aspecte legate de specificul mediului în care aceștia sînt folosiți. Așa, de exemplu, cu informatorii utilizați în urmărirea informativă a unor elemente care au făcut parte din organizația legionară este necesar să se poarte discuții despre caracterul antinațional, antipopular și fascist al acestei organizații, despre crimele și atrocitățile comise de legionari. Cu informatorii dirijați pe lîngă unele elemente ostile care au făcut parte din partide și organizații naționalist-fasciste ce au activat în rîndul naționalităților conlocuitoare trebuie purtate discuții care să-i ajute să cunoască bine esența reacționară a acestora, deoarece, în caz contrar, ei pot cădea sub influența dușmănoasă a persoanelor urmărite. De asemenea, în cazul informatorilor și colaboratorilor folosiți pe lîngă persoane din rîndul cultelor și sectelor ce desfășoară

activitate ostilă statului nostru, se vor purta discuții care să evidențieze caracterul dăunător al acțiunilor acestora și că măsurile de urmărire ce se iau nu au menirea de a îngreuna libertatea de conștiință, cum pretind elementele respective, ci de a preveni, descoperi și lichida încercările de a se lovi în interesele statului.

În cadrul întâlnirilor, după necesități și în raport cu particularitățile individuale ale fiecărui informator sau colaborator, se pot discuta și probleme din domeniul culturii, științei și tehnicii, artistic și sportiv. Sînt recomandabile, de asemenea, discuțiile cu privire la starea sănătății informatorilor și colaboratorilor, la rezultatele obținute în muncă sau la viața lor de familie și alte probleme de ordin personal.

Nescăpîndu-se nici un prilej oferit de fiecare întâlnire pentru a se discuta cu informatorii și colaboratorii probleme de genul celor menționate, dovedindu-se receptivitate la bucurii și neajazurile lor, dîndu-li-se sfaturi utile, care li pot ajuta în rezolvarea unor probleme de viață, aceștia vor simți că sînt tratați cu grijă și respect de ofițeri, se vor apropia mai mult de organele de securitate și vor munci cu pasiune pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate.

c) Stimularea informatorilor și colaboratorilor.

Educarea informatorilor și colaboratorilor în sensul apăsării lor de organele de securitate, al dezvoltării spiritului de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor și al pasiunii în muncă se realizează și prin stimularea acestora.

Stimularea informatorilor și colaboratorilor poate fi făcută prin aprecierea activității desfășurate de ei în scopul îndeplinirii sarcinilor, prin sfaturile care li se dau pentru rezolvarea corespunzătoare a unor interese personale și prin respectul cu care sînt tratați de ofițeri.

În funcție de valoarea informațiilor și de aportul lor la realizarea sarcinilor muncii informative, la cunoașterea și prevenirea acțiunilor ostile, unii informatori sau colaboratori pot fi recompensați. Cînd se adoptă o astfel de măsură se va avea în vedere că, de regulă, întotdeauna nu o anumită faptă necesită recompensă, ci conținutul ei; deci un informator sau un colaborator va fi recompensat pentru contribuția efectivă adusă la apărarea securității statului.

Recompensa se face în bani sau în obiecte, în funcție de specificul situației și de particularitățile persoanei respective, urmărindu-se ca măsura luată să aibă un efect stimulator și

educativ, să impulsioneze continuu activitatea celui recompensat. Informatorii și colaboratorii sînt recompensați în forma în care le este cel mai plăcut și-o primească și la timpul cînd aceasta poate avea o anumită semnificație. De exemplu, pentru un informator care dorește să-și cumpere neapărat ceva și nu are momentan posibilități în acest sens, acordarea unei sume de bani va constitui un prilej de mulțumire. Alții, în schimb, din diferite motive nu acordă o importanță deosebită banilor și atunci este preferabil să fie recompensați cu cadouri, la alegerea cărora este necesar să se aibă în vedere preferințele sau pasiunile lor (filatelii, iubitori de muzică, de pictură etc.), precum și anumite date importante pe care obișnuiesc să le sărbătorească.

Acordarea recompenselor se face de ofițerul care îi are în legătură pe cei stimulați și în condiții de asiguranță a unei depline conspirativități a colaborării informatorilor și colaboratorilor respectivi cu organele de securitate. În acest sens, ofițerii, împreună cu cei recompensați, vor stabili explicațiile care se vor da celor interesați (membri de familie, prieteni, colegi, elemente urmărite etc.) în legătură cu proveniența banilor sau a obiectelor primite.

d) Exemplul personal al ofițerului de securitate.

Relațiile interpersonale ce se stabilesc între ofițeri și informatorii și colaboratorii din legătura lor trebuie să fie durabile, profunde, de conlucrare justă, puternic motivate de însemnătatea activității pe care o desfășoară în comun. Ele sînt, în ultimă instanță, raporturi de serviciu, realizate în anumite limite, care exclud dominarea sau supunerea inconștientă. În cadrul acestor relații, exemplul personal al ofițerilor are o deosebită importanță.

Ori de cîte ori vin în contact cu informatorii și colaboratorii, îndeosebi cu ocazia întâlnirilor, este necesar ca ofițerii să dea dovadă că sînt buni interlocutori, să fie volubili, să știe să se facă agreși, să degaje optimism, pentru că numai o asemenea comportare asigură consolidarea acelei punți sufletești necesare bunei desfășurări a raporturilor de colaborare.

Cinstea, corectitudinea, principialitatea sînt, de asemenea, componente de bază ale conduitei ofițerilor de securitate în raporturile cu informatorii și colaboratorii. A fi cinstit, corect și principial în relațiile cu informatorii și colaboratorii înseamnă a da dovadă de o înaltă probitate în toate împrejurările, a fi consecvent ideii și idealului de viață pe care le slu-

jești, a analiza just situațiile ce se ivesc în activitatea de colaborare, a respecta adevărul, a te situa permanent pe poziția de apărător al legii, a nu apela la serviciile lor în scopuri personale și a nu le accepta, chiar dacă îți sînt oferite de ei.

Permiterea este o altă trăsătură importantă care trebuie să-l caracterizeze pe ofițerii de securitate în relațiile lor cu informatorii și colaboratorii. Ea se concretizează în intransigența față de dușman, în urmărirea cu exigență necesară a celui cum fiecare persoană din legătură își îndeplinește sarcinile ce i-au fost încredințate și în netolerarea superficialității și lipsei de interes pe care unii dintre informatorii și colaboratorii le manifestă. Comportându-se în acest mod și avînd o atitudine de maximă principialitate, ofițerii vor reuși să sporească încredința raporturilor lor cu informatorii și colaboratorii, să dezvolte spiritul de răspundere al fiecăruia dintre ei și implicit, contribuția acestora la îndeplinirea sarcinilor organelor de securitate.

Comportarea politicoasă în relațiile cu informatorii și colaboratorii și preocuparea pentru o ținută vestimentară decentă și curată întăresc autoritatea ofițerilor de securitate și prin aceasta crește puterea exemplului personal.

Dar exemplul personal al ofițerilor de securitate nu se reflectă numai în relațiile directe pe care le au cu persoanele din rețeaua informativă, pentru că acestea pot lua cunoștință de comportarea celor ce le au în legătură și cu alte prilejuri. De aceea, ofițerii de securitate trebuie să aibă o conduită ireproșabilă și în societate, să se îngrijească de familie, să-și îndeplinească îndatoririle cetățenești etc., pentru a le da prilejul informatorilor și colaboratorilor să se convingă, o dată în plus, că cei ce reprezintă organele de securitate cu care s-au angajat să colaboreze sînt adevărați comunaști, demni de a fi luați ca exemplu de comportare.

Exemplul personal al ofițerilor reprezintă pentru informatori și colaboratori unul dintre factorii de mare eficiență educativă, reflectîndu-se, în ultimă instanță, în conduita fiecărui dintre ei. Dacă la întîlniri și în afara cadrului profesional ofițerii nu au o conduită corespunzătoare, atunci nici atitudinea și randamentul informatorilor și colaboratorilor din legătura lor nu vor fi pe măsura cerințelor muncii de securitate. Dacă însă ofițerii, prin întreaga lor comportare, fac dovadă unor înalte calități politico-morale și a unei bune pregătiri profesionale, atunci și rezultatele muncii cu informatorii și colaboratorii vor corespunde așteptărilor.

II. — INSTRUIREA INFORMATORILOR ȘI COLABORATORILOR

Instruirea informatorilor și colaboratorilor presupune:

— fixarea sarcinilor pe care trebuie să le realizeze fiecare informator sau colaborator;

— stabilirea modului cum va acționa informatorul sau colaboratorul pentru rezolvarea sarcinilor;

— analizarea sistematică a informațiilor furnizate de informatorii și colaboratorii, precum și a activității desfășurate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor.

1. Fixarea sarcinilor pe care trebuie să le realizeze fiecare informator sau colaborator.

În decursul colaborării cu organele de securitate, informatorilor și colaboratorilor li se trasează permanent sarcini, la a căror fixare este necesar să se țină seama de următoarele cerințe:

a) Sarcinile trasate trebuie să decurgă din situația operativă existentă pe profilul în care informatorul sau colaboratorul respectiv este folosit, în problema, obiectivul, locul sau mediul unde desfășoară activitate informativă, ori în cazul concret la elucidarea căruia este angajat.

Pe profil de contraspionaj, de exemplu, avîndu-se în vedere acțiunile întreprinse de serviciile de spionaj împotriva țării noastre, precum și mijloacele și metodele folosite în acest scop, informatorilor și colaboratorilor li se trasează sarcini care să ducă la identificarea elementelor ce încearcă să culeagă și să transmită informații, la stabilirea modului cum acționează sau cum intenționează să procedeze etc.

Pentru combaterea terorismului, informatorii și colaboratorii din porturi, aeroporturi, ambasade, reprezentanțe economice sau culturale și alte instituții sînt instruiți pentru a semnaliza în mod operativ persoanele cu comportări suspecte ce apar în zona obiectivelor respective, relațiile personalului din aceste obiective cu cetățeni străini suspecti de apartenență la organizații teroriste, încălcări ale reglementărilor în vigoare cu privire la accesul, paza și apărarea unor astfel de obiective.

Sarcinile ce se trasează informatorilor și colaboratorilor folosiți pe profil de informații interne trebuie să asigure cu-

noaşterea îndesăţoape a activităţii şi poziţiei elementelor cu antecedente politice sau penale, precum şi a altor persoane uşile, a legăturilor acestora şi a naturii relaţiilor respective, a locurilor unde eventual unele au ascuns armament şi muniţie ori literatură cu conţinut reacţionar etc.

La rândul lor, informatorii şi colaboratorii folosiţi pe profil de contrainformaţii în activităţile economice, în raport cu valorile sociale (materiale, spirituale şi umane) ce trebuie apărute în obiectivele unde lucrează şi cu posibilităţile lor informative, primesc sarcini de a informa operativ, de exemplu, despre: abaterile de la norme privind apărarea secretului de stat; eventualele persoane ce ar interveni de anumite secrete la care n-au acces; nerespectări ale tehnologiei procesului de producţie ce ar putea afecta calitatea produselor destinate apărării sau exportului, ori genera producerea de avarii, explozii, incendii etc.

În cazurile când fac obiectul urmării informatice, în funcţie de datele ce se deţin despre concepţiile, activitatea şi intenţiile reale ale elementelor respective, informatorii şi colaboratorii folosiţi pe lângă ele li se tracează sarcini concrete menite să contribuie la determinarea acestora de a renunţa la comiterea de fapte antisociale, la descoperirea persoanelor cu care au legături de natură infracţională ş.a.

Prin Sarcinile trasate informatorilor şi colaboratorilor (Căminele să asigure valorificarea raţională a tuturor posibilităţilor de informare pe care aceştia le au.

Potrivit ordinelor în vigoare ale ministrului de interne, informatorii şi colaboratorii sînt dirijaţi cu prioritate pentru rezolvarea problemelor pe profilul de muncă în care au fost recrutaţi. Pentru ca aceştia să dea maximum de randament, este necesar ca ei să fie instruiţi şi dirijaţi în raport cu prevederile planurilor de căutare a informaţiilor, avîndu-se în vedere cu posibilităţile şi calităţile ce le au să fie folosite de-aşa manieră, încît să poată acoperi o arie cît mai largă din sarcinile cuprinse în planurile respective. De asemenea, informatorii şi colaboratorii folosiţi în cazuri concrete trebuie să li se explice detaliat ce anume informaţii să culeagă şi ce alte sarcini să îndeplinească, în vederea elucidării lor. Numai o astfel de orientare şi utilizare a informatorilor şi colaboratorilor asigură cunoaşterea şi stăpînirea temeinică a situaţiei operative din sectoarele de responsabilitate.

Întrucît, de regulă, informatorii şi colaboratorii au mai multe posibilităţi de informare decît cele pentru care sînt recrutaţi în mod expres, este necesar ca, în paralel cu îndeplinirea sarcinilor de profil, să fie instruiţi să străduieze orice alte fapte de interes pentru Ministerul de Interne, ceea ce crează premisele îndeplinirii în mai bune condiţii a misiunilor de prevenire şi combatere a infracţiunilor şi a altor fapte antisociale, inclusiv prin realizarea unui schimb util şi operativ de informaţii între diverse unităţi de securitate sau între acestea şi cele de miliţie. În acest sens, informatorilor şi colaboratorilor trebuie să li se explice pe larg ce alte aspecte concrete, în afară de cele de profil, mai prezintă interes pentru organele Ministerului de Interne. Sfera de cuprindere a orientării spre alte probleme decît cele de profil diferă, de la caz la caz, în raport cu funcţia şi locul de muncă ale fiecăruia, cu activităţile pe care li sînt, cu calităţile personale ş.a. Iată, cu titlu exemplificativ, la ce se referă unele dintre informaţiile pe care informatorii şi colaboratorii sînt instruiţi să le culeagă, indiferent de profilurile şi problemele concrete unde sînt folosiţi: orice fapte care ar putea pune în primejdie securitatea conducătorilor de partid şi de stat; fapte şi fenomene ce periclitează apărarea secretului de stat; punerea la cale a unor acţiuni teroriste; stările de fapt care aduc atingere securităţii statului în domeniul economiei naţionale; intenţii de rămînire în străinătate, trecere frauduloasă a frontierei, răpiri, distrugeri sau deturnări de aeronave; persoane ce deţin, fără autorizaţie, armament, muniţii, substanţe explozive, toxice sau radioactive etc.; comportarea suspectă a unor cetăţeni străini; legături suspecte ale unor cetăţeni romani cu cetăţeni străini; cazuri de răspîndiri de înscrisuri cu conţinut defăimător; persoane care deţin şi intenţionează să distrugă bunuri, documente, opere de artă ce intră în sfera reglementării actelor normative privind apărarea şi protejarea acestor valori; intenţii de delapidare, sustrageri sau alte infracţiuni în paguba avutului obştesc etc.

În baza ordinelor şi orientărilor date de conducerea ministerului, a planurilor de căutare a informaţiilor şi a situaţiei operative din profilurile de muncă unde sînt angajaţi informatorii şi colaboratorii, ofiţerii ce li au în legătură trebuie să le fixeze o problemă a aspectelor concrete pe care să le aibă permanent în atenţie. Această problemă va fi reînnoită ori de cîte ori se aduc completări la planurile de căutare a informaţiilor.

c) Sarcinile trasate informatorilor și colaboratorilor trebuie să fie concrete, formulate clar și să aibă un caracter mobilizator.

Pentru ca informatorii și colaboratorii să știe precis ce au de făcut, acestora trebuie să li se traseze sarcini concrete.

Nu este suficient ca unui informator sau colaborator să i se stabilească sarcina, de exemplu, de a culege informații care prezintă interes pentru organele de securitate, din obiectivul unde lucrează, pe baza cărora să se prevină scurgerea secretelor de stat ce se concentrează acolo ori producerea unor incendii, avarii, explozii etc. De asemenea, nu i se poate trasa unui informator sarcina de a stabili dacă un anumit cetățean român sau străin desfășoară o activitate potrivnică intereselor securității statului. Astfel de sarcini au un caracter prea general și nu-i pot orienta pe cei ce le primesc spre ce anume au precis de făcut. De aceea, este o cerință de prim ordin ca informatorilor și colaboratorilor să li se fixeze sarcini concrete, pe care să le poată rezolva. Unui informator, de pildă, dintr-un obiectiv economic important, care deține o funcție ce-i permite să constate dacă acolo se respectă prevederile legii referitoare la apărarea secretului de stat, i se pot trasa sarcini concrete în sensul de a stabili dacă întocmirea și multiplicarea documentelor secrete se fac conform normelor legale, dacă toate exemplarele duplicate sunt înregistrate, dacă nu au cunoștință de date și informații secrete persoane fără aprobare pentru aceasta ș.a.m.d. În cazul când un informator își poate aduce contribuția la urmărirea informativă a unui anumit element, lui i se vor trasa sarcini concrete de a stabili, de exemplu, persoanele cu care acesta se află în relații apropiate, dacă, unde și când se întâlnește cu ele, caracterul discuțiilor ce le poartă, eventualele preocupări de a scrie lucrări cu conținut ostil etc.

Sarcinile concrete care se trasează informatorilor și colaboratorilor trebuie să fie formulate clar, pentru a fi înțelese pe deplin și a nu exista nici un echivoc în ce privește conținutul lor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor ce sînt trasate informatorilor și colaboratorilor se stabilesc termene precise de realizare. Aceste termene sînt fixate în funcție de urgența și importanța sarcinilor, de calitățile personale ale fiecărui informator sau colaborator și de împrejurările favorabile ce există pentru îndeplinirea lor. Stabilirea unor termene în mod arbitrar poate conduce, pe de o parte, la demobilizarea informatorilor și colaboratorilor sau la comiterea de greșeli, atunci

cînd sînt prea scurte, iar pe de altă parte, îi poate obișnui delăsători și dezinteresat, dacă termenele sînt prea lungi sau nedefinite.

Fixarea unor sarcini concrete și clare, raportarea acestora întotdeauna numai la problemele care prezintă interes pentru Ministerul de Interne și la nivelul posibilităților fiecărui informator sau colaborator, precum și încadrarea lor judicioasă în timp le asigură un caracter mobilizator. Înțelegînd importanța ce se acordă contribuției lor în apărarea securității statului și faptul că ceea ce li se cere poate și trebuie să fie realizat în timpul stabilit, informatorii și colaboratorii se vor angrena fără rezerve în îndeplinirea sarcinilor încredințate.

2. Stabilirea modului cum va acționa informatorul sau colaboratorul pentru rezolvarea sarcinilor.

În scopul îndeplinirii sarcinilor încredințate, fiecărui informator sau colaborator i se fixează o anumită conduită, respectiv modul cum să acționeze, atitudinile, reacțiile pe care să le aibă în relațiile cu persoanele ce prezintă interes pentru organele de securitate, în mediul unde lucrează și trăiește etc.

Conduita cuprinde norme de comportare generală, valabile pe întreaga perioadă a colaborării, și procedee tactice concrete pentru îndeplinirea sarcinilor curente.

Menținerea conduitei ce se stabilește fiecărui informator sau colaborator este de a dezvolta și consolida posibilitățile de informare ale acestuia, de a-l ajuta să se orienteze corespunzător în diversitatea situațiilor în care este pus în decursul colaborării și de a-l face să-și îndeplinească sarcinile primite în condiții de strictă conspirativitate.

Fixarea conduitei pe care trebuie să o aibă informatorul sau colaboratorul în decursul colaborării se face în funcție de :

- sfera și conținutul sarcinilor pe care le are de realizat și greutatea ce le implică acestea ;
- trăsăturile caracteristice ale elementelor urmărite informativ pe lângă care este folosit (experiența acestora în activitatea ostilă ; gradul de fanatism ; concepțiile lor ; pregătirea culturală ; trăsăturile temperamentale ; aptitudinile ; interesele ; inclinațiile ; pasiunile etc.) ;
- trăsăturile caracteristice ale informatorului sau colaboratorului (experiența în munca informativă ; pregătirea profesională și de cultură generală ; aptitudinile ce le are ; trăsăturile temperamentale și de caracter ș.a.) ;

Comportarea generală

prilej de a-l putea bănui că ar fi
alt civa

Normele de conduită ce se aplică
colaborator, pentru întreaga perioadă a
gărilor de securitate

...informatorului sau colaboratorului respectiv și de ac-
...a

b) Procedee tactice concrete pe care informatorii și colaboratorii
le folosesc în realizarea sarcinilor curente

...portare (cu ocazia întâlnirilor sau prin alte forme de legătură
cât mai precise ce i se dau — și căile (procedeele tactice) con-

...să folosească pentru a justifica luarea legăturii cu ele; ce pro-
...și intențiile ostile ale elementelor urmărite; cum să justifice
...dă persoanelor urmărite informații de a renunța la punerea

aspectele ce prezintă interes în legătură cu persoanele pe lin-
care este folosit; cum să acționeze pentru „exploatarea în orb”

...lor ostile, ce să întreprindă concret în vederea consultării unor
materiale referitoare la concepțiile și acțiunile elementelor
care prezintă interes sau la fapte și împrejurări importante
pentru organele de securitate ori de miliție ș.a

...până la cele mai mici amănunte, ținându-se seama de reacțiile
probabile ale persoanelor urmărite și, în general, de impor-
tanta și dificultățile pe care le implică rezolvarea sarcinilor
trasate în cazul în care, de exemplu, informatorul trebuie să
reia legătura cu un element urmărit informativ care a acționat
într-o organizație cu caracter fascist, este fanatic și are expe-

desfășurarea activității, astfel el nu poate proceda ori-
când și se cunoște din timp ce au urmat împreună
lucrului sau facultății, ori că funcționează în cadrul aceluia
loc de muncă și că au desfășurat în trecut activitate politică
comună nu poate duce de la sine la concluzia că
conținutul de către informator a ceea ce urmărit are șanse de
reusită indiferent de modul cum se va acționa. Un asemenea
element, fiind va fi contactat de informator și acesta va aborda
diverse probleme își va pune, la rândul lui, o serie de întrebări
privind cu privire la verosimilitatea motivului invocat de infor-
mator pentru a-l vizita, va analiza măsura în care dovedește
sau nu a existența adevărului și dacă comportarea celui în cauza
este sau nu în regulă. De aceea, este neapărat necesar ca, în
cazul de acest gen să se perfecționeze, până în cele mai mici
amănunte, felul cum se va proceda pentru intrarea în contact,
catalunsa, mandatare și reacțiile concrete ale informato-
rului. Săi dacă sunt, de pildă, indicați că elementul urmărit in-
formator va încerca să afle în mod subtil, de la
diverse surse din sectorul său de activitate, dacă și
în locația cu care este în contact, să se poată afla
catalunsa se

permite scurgerea
exemplu, date ca
anumite măsuri de veri-
torului, acestuia i se va

pentru a menține
respectiv

încredințat.
luarea pozitivă căreia un in-
ciență mare în muncă nu
felul cum să procedeze în fațade
nătorne. Neinstruindu-i permanent
și colaboratori, aceștia nu-și vor
săle în condițiile cele mai bune
dezvoltării capacităților lor.

ori se vor descalifica. Din aceeași cauză, se mai poate ajunge
la desconspirarea lor, a intențiilor și modului de acțiune ale
organelor de securitate, la implicații politice și sociale grave etc.

Procedeele tactice concrete de acțiune care se stabilesc
decărui informator sau colaborator trebuie să fie în stricță con-
cordanță cu normele de comportare generală, orice abatere de
la această regulă putând aduce prejudicii muncii informative.
Dacă, spre exemplu, normele de comportare generală fix de
unul informator cuprind și indicația că pentru a nu fi inapo-
tul și a nu trezi bănuiala elementului urmărit să l lase pentru
o perioadă de timp lui inițiativa de a-l contacta, procedeele
tactice pentru îndeplinirea sarcinilor curente trebuie să fie
neapărat în concordanță cu această normă. Său, după cum se
stie, nici un informator sau colaborator nu trebuie să aibă de
activitatea infracțională a elementului urmărit, e, ori, să se a-
ghezeze la comiterea unor fapte antisociale. Că alare, și pro-
cedeele tactice concrete care i se fixează pentru îndeplinirea
sarcinilor curente trebuie să asigure respectarea, fără excep-
ție, a acestor norme de comportare.

Pentru ca procedeele tactice ce se fixează informatorului
sau colaboratorului în vederea îndeplinirii sarcinilor să fie cu-
laur eficiente, este necesar să i se ceară și lui părerea cu pri-
vire în felul cum concepe să acționeze în acest scop.

În cazul în care informatorul sau colaboratorul sugerează
procedee tactice contrazicătoare, ele vor fi alocate și înu-
stite, adăugându-li-se, în funcție de necesități, considerațiile de
căutare. Dacă însă procedeele tactice propuse de informator
sau colaborator nu pot asigura îndeplinirea sarcinilor, i se va
explica, cu tactul necesar, de ce nu sunt corespunzătoare și se
va concepe, de comun acord, modul de acțiune.

Solicitarea părerii informatorului sau colaboratorului cu

inilor este impusă de faptul că el se află mai aproape de con-
dițiile și împrejurările în care urmează să acționeze și poate
concepe uneori o tactică bună de lucru. Pe de altă parte, con-
sultarea informatorului sau colaboratorului asupra modului de
a se proceda într-o anumită împrejurare contribuie la apro-
pierea acestuia de ofițerul de securitate, prin faptul că își da
seama că nu-i un simplu executant al sarcinilor, ci un om
cărui i se cere părerea pentru găsirea celor mai corespunză-
toare soluții de lucru. Luarea în considerare a punctului de
vedere al informatorului sau colaboratorului îi sporește ace-
stui încrederea în forțele proprii și-l determină să colaboreze
cu și mai mare spirit de răspundere.

comportarea avută anterior față de elementele urmărite. Între normele de conduită generală stabilite unui informator sau colaborator și cele fixate atunci, în cazul folosirii lor concomitente, vor exista totuși și unele aspecte comune care să nu recurgă la provocări, să nu denască cugetări de călcarea acestora etc.

Amplasarea trebuie să difere în toate cazurile. Aceasta se impune ca altfel nu s-ar putea informa și colaboratorii și să se asigure în astfel de situații dacă nu s-ar ține seama de regula menționată, informatorul sau colaboratorul s-ar deconspira nu numai unul față de altul, ci și față de elementele urmărite.

Informatica a unor elemente deosebit de veritate este indicat în cazul în care acestea sunt deosebit de importante sau au o importanță deosebită pentru desfășurarea activității. Astfel, un informator, observând că o altă persoană respectivă este deosebit de activă în activitatea de securitate. De asemenea, elementele urmărite informativ, constatănd că mai multe persoane din anturajul lor au pretenții de verificare a lor, ajungând eventual la deconspirație.

3. Analizarea sistematică a informațiilor furnizate de informatori și colaboratori, precum și a activității desfășurate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor

Analizarea sistematică a informațiilor cu care și a modului cum acționează fiecare informator sau colaborator pentru îndeplinirea sarcinilor constituie un element fundamental în funcția de instruire a lor. Aceasta analiză se face în mod curent, în cadrul fixării planului precum și în anumite perioade de timp în funcție de specificul lucrării care în parte.

a) Analizarea în mod curent, în cadrul activității lor, a informațiilor furnizate de informatori sau colaboratori și a activității desfășurate de ei pentru îndeplinirea sarcinilor

Informațiile cu care de informatori și colaboratori se transmit ofiterilor de regulă prin metode informatice. Aceasta se realizează la solicitarea subordonatului ofiterului, ori sunt adreseate informații, dacă informatorul sau colaboratorul are posibilități de a le scrie și păstra în condiții de strictă conspirativitate.

La întocmirea informațiilor, colaboratorul este pus să re-lazeze în detaliu faptele despre care a luat cunoștință și modul cum a acționat pentru culegerea informațiilor și îndeplinirea altor sarcini încredințate. Ofiterul ascultă cu atenție relatările și cere toate amănunțile necesare cu privire de exemplu la împrejurările concrete în care s-au produs faptele semnificate, cauzele lor, persoanele ce se fac vinovate de existența unor deficiențe, modul cum a procedat pentru culegerea informațiilor, reacția avută de elementele urmărite față de el etc. Solicitarea unor astfel de amănunți asigură prezentarea completă a informațiilor cu care și îi permite ofiterului să-și formeze o imagine clară atât cu privire la veridicitatea acestora, cât și la măsura în care informatorul sau colaboratorul a respectat normele de comportare generală și procedeele tactice.

de magnetofon. (N.A.)

sau nu importantă și în caz afirmativ, pericolul ce rezultă din
continutul lor în ce privește prejudicierea intereselor statului.
Totodată, luând cunoștință de felul cum a acționat informatorul
sau colaboratorul, de la caz la caz apreciază pozitiv modul în
care a procedat, orientarea deosebită, spiritul lui de răspundere
ori în atâtea greșeli săvârșite, cauzele lor și cum ar fi trebuit
să se comporte pentru a le evita.

Prin analiza exigentă și principala a informațiilor fur-
nizate de informatori și colaboratori precum și a activității
desfășurate de ei, acestia sunt obișnuiți să-și realizeze la timp
și în mod corespunzător sarcinile trasate anterior. Se asigură,
totodată, dezvoltarea priceperilor și deprinderilor informative
ale acestora, educarea și verificarea lor nemijlocită.

Dacă informatorul sau colaboratorul nu de transmis și alte
informații decât cele care se referă la sarcinile trasate ante-
rior, discutarea acestora se face, de regulă, după analiza in-
deplină a sarcinilor pe care le aveau de rezolvat în mod ex-
pres.

În situații în care un informator sau colaborator nu
și-a îndeplinit sarcinile trasate anterior, ofițerul va stabili
cauzele acestei stări de fapt. În cazul când motivele relatate
sunt obiective și reale, se manifestă înțelegerea cuvenită și se
reamintesc informatorilor și colaboratorilor în cauză sarcinile
respective și procedeele lucrului ce trebuie folosite pentru înde-
plinirea lor. Dacă însă la un informator sau colaborator se
constată lipsă de preocupare pentru îndeplinirea sarcinilor de
securitate, comoditate, superficialitate sau alte asemenea cauze

vor stabili motivele reale ale unei asemenea atitudini. Când se
constată că informatorul sau colaboratorul respectiv proce-
dează astfel pentru că din diverse alte motive nu mai vrea să co-
laboreze, se vor intensifica măsurile de verificare a lui iar ul-
timele în caz de neîndeplinire.

recuperarea sau scoaterea acestuia din rețeaua informativă. În

luat la începutul colaborării cu organele de securitate

Informațiile furnizate de informator sau colaborator, în m-
tate cu toate amănuntele rezultate în urma analizei făcute
de ofițer în cadrul întinerii, se consemnează cu aceeași precizie
într-una sau mai multe note informative (dacă datele respec-
tive privesc mai multe persoane sau dacă se referă la fapte
diferite).

În cazurile când unul informator și colaborator vin la în-
tâlniri cu notele informative deja redactate înainte de a se pro-
ceda la analiza informațiilor și se va cere să relateze con-
cret când au conceput materialul și unde l-au făcut între timp.
Dacă din discuțiile purtate în acest sens rezultă că modul cum
au procedat nu a fost corespunzător, putând duce la discom-

li se vor aduce la cunoștință aceste constatări și se
materialul informativ numai
locul de întâlnire sau în altă parte care asigură confidențialitatea.
După aceasta, se studiază cu atenție toate informațiile și se
cer toate explicațiile necesare. În cazurile când infor-
mațiile trebuie completate și cu alte amănunte sau se
trebuie redactate din nou, se va proceda în consecință.

Nota informativă se redactază de către informator sau
colaborator la persoana a III-a folosindu-se cuvântul "acesta"
și redându-se pe larg sistematizat și în mod obiectiv toate
detaliile referitoare la informațiile culese. În acest sens, con-

ce faptă s-a produs și când anume (anul, luna, ziua, ora etc.),
unde s-a petrecut (localitatea, instituția, domiciliul, majorul,

tate, cine le-a

să se mai întînească sau nu și, în caz afirmativ, când, unde și
sub ce pretext; când și în ce împrejurări sursa a convenit să
ia legătura în continuare cu cel ce prezintă interes pentru or-
ganele de securitate. Dacă no-
le pentru prima da-
torul sau cola- respectiv, în conținutul materialului
se va trece tot ceea ce cunoaște acesta cu privire la datele ei

conveniență textuală în jurul și calomniile la care se

în acest scop. La nevoie, completează conduita înfor-

Fixarea sarcinilor și stabilirea procedurii tactice repre-
informatorul sau colaboratorul despre importanța îndeplinirii
tatei respectării normelor de conduită stabilite, mobilizând

b) Analizarea, la anumite intervale de timp, a informațiilor fur-
nizate de informatori și colaboratori și a activității desfășurate de
aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor în perioada anterioară

și o impune. Pentru creșterea capacității rețelei, cadrele de con-
tact în perioada respectivă

formatorilor și colaboratorilor și, implicit, a rețelei informa-
colaborator - evoluția lui, sub raportul posibilităților de infor-
panizarea legăturii educarea, instruirea și verificarea infor-
cu ocazia ultimei analize a informatorului sau colaborato-
rului) și a.

trebuie să acționeze în continuare pentru a-și
în rezolvarea sarcinilor de securitate

III — VERIFICAREA INFORMATORILOR SI COLABORATORILOR

activitate de control, care începe odată cu studierea candida-

1. Necesitatea și importanța verificării informatorilor și colaboratorilor

a) Scopurile concrete ale verificării informatorilor și colabora-
torilor

Măsurile de verificare a informatorilor și colaboratorilor
pentru a putea fi educați și instruiți în mod il corespunzător
le au, în vederea sporirii maxime a randamentului lor în ve-

terită permanentă, dar pentru că dintr-o confidență în sine, ad-
care sunt cele cind anumite elemente cauze veridice li pot de-

clarate lor intenții și acțiuni. De asemenea, pot exista infur-
situațiile de interes pentru organele de securitate, în
scopul de a li recompensați

verificării riguroase a informatorilor obținuți de la informatori
și colaboratori, activitate ce are la bază principal că ceea in-
formate primară trebuie verificată temeinic pentru a exista
certitudinea exactității ei, a concordanței cu realitatea. Aceasta
se impune neapărat, întrucât numai pe o asemenea bază se pot
stabili măsuri eficiente de valorificare a lor în strictă concor-

colaboratorilor se concretizează în faptul, că măsurile ce se iau în acest scop încep odată cu studierea lor în faza de candidați și se continuă pe tot parcursul colaborării.

În anumite situații, determinate de circumstanțe mai deosebite ce survin în procesul colaborării (când apar unele suspiciuni de neîncredere, când un informator sau colaborator urmează să părăsească temporar în străinătate, când se impune demiterea unui informator pe lângă alte măsuri etc.), sau când trebuie folosit în cadrul unor campanii.

În asemenea mod de lucru va fi în măsură să asigure cunoașterea temeinică a informatorilor și colaboratorilor și prevenirea unor fapte care pot prejudicia interesele securității statului (divulgări, rămineri în străinătate).

— Caracterul multilateral al verificării informatorilor și colaboratorilor presupune cunoașterea lor sub toate aspectele.

Verificarea autenticității informațiilor, în cadrul întin-

care au obligația

activitatea de căutare și transmitere a informațiilor, precum și

- evoluția relațiilor lor cu elementele pe lângă care sînt

ritur de acestora etc.

Problemele menționate nu pot fi privite limitativ și nu sînt absolutizate. Fiecare informator sau colaborator are personalități cu caracteristici specifice. De aceea, sfera problemelor care trebuie cunoscută în procesul verificării va depinde de o serie de particularități

calitatea acestora din urmă. De asemenea, nici organelor de lăaj și investigații, precum și ofițerilor din alte compartimente

Arora li se solicită să culeagă informații necesare verii informatorilor și colaboratorilor, nu trebuie să li se ofere vreun indiciu cu privire la calitatea persoanelor respective. Cu atât mai mult se va acorda o atenție deosebită conspiciu a masurilor de verificare față de elementele urmarite, pentru că o greșeală în acest sens le-ar permite să observe că organele de securitate se interesează de anumite persoane din anturajul lor și, în consecință, ar începe să le suspecteze și le evită sau să adopte față de ele o atitudine de conveniență îngreunând astfel cunoașterea exactă a concepțiilor și activității lor pentru care sînt lucrate informații.

2 Modalități de verificare a informatorilor și colaboratorilor.

Pentru verificarea informatorilor și colaboratorilor se utilizează, după caz, întreaga gamă de mijloace și metode de muncă de securitate.

Verificarea informatorilor și colaboratorilor se realizează, de asemenea, și prin discuțiile ce se poartă în cadrul întîlnirilor, precum și prin lucrentarea de sarcini în legătură cu probleme rezolvate deja de organele de securitate.

Prin activitatea de verificare a informatorilor și colaboratorilor se realizează, de asemenea, și cunoașterea exactă a concepțiilor și activității lor pentru care sînt lucrate informații.

O contribuție însemnată la verificarea informatorilor și colaboratorilor o aduc alte persoane din rețeaua informativă care au posibilități în acest sens.

În cadrul activității de verificare a informatorilor și colaboratorilor se realizează, de asemenea, și cunoașterea exactă a concepțiilor și activității lor pentru care sînt lucrate informații. Prin activitatea de verificare a informatorilor și colaboratorilor se realizează, de asemenea, și cunoașterea exactă a concepțiilor și activității lor pentru care sînt lucrate informații.

să se rezume numai la compararea lor. Cu ocazia întâlnirilor, ei vor solicita informatorilor și colaboratorilor amănunte și cu privire la persoanele care mai au cunoștință despre informațiile relatate și poziția adoptată de acestea cu ocazia producerii faptelor comunicate. Se poate constata astfel dacă în rândul celor de față au fost și alți informatori și colaboratori, dacă aceștia sînt sinceri, dacă respectă instruirea făcută, ce putere de percepție, memorare și redare au ș.a.

Cînd un ofițer angrenează la verificarea unui informator sau colaborator alte persoane din rețeaua sa informativă, este indicat ca datele cerute acestora să fie asemănătoare cu cele solicitate în mod curent despre elementele urmărite, pentru că altfel sursele respective ar observa caracterul deosebit al informațiilor cerute și ar putea bănui că cel în cauză colaborează cu organele de securitate.

Verificarea informatorilor și colaboratorilor se poate face, în caz de necesitate, și prin rețeaua informativă a altor ofițeri. În aceste situații, ofițerilor respectivi li se solicită concret ce anume să stabilească cu privire la fiecare persoană supusă verificării, acordîndu-se, de asemenea, atenția cuvenită conspirării calității ei de informator sau colaborator.

De la persoanele din rețeaua informativă folosite pentru verificarea informatorilor și colaboratorilor se iau, de regulă, note informative, dar, cînd nu este indicat să se procedeze astfel, se poate întocmi un raport în care se vor menționa datele aflate despre cei verificați.

Evidențele Ministerului de Interne, investigațiile efectuate de însăși ofițerii care li au în legătură pe cei verificați sau solicitate organului specializat, precum și mijloacele speciale se folosesc ori de cîte ori se impune recurgerea la ele în scopul clarificării sau aprofundării unor aspecte din viața sau activitatea informatorilor și colaboratorilor, dar întotdeauna se va avea în vedere în primul rînd asigurarea tuturor măsurilor de conspirare necesare.

În anumite situații, cînd posibilitățile enunțate mai sus se dovedesc insuficiente pentru verificarea vreunor informații importante sau a altor aspecte deosebite din activitatea informatorilor și colaboratorilor, se vor utiliza combinații și legende informative corespunzătoare fiecărui caz în parte.

Folosirea combinațiilor și legendelor informative pentru verificarea informatorilor și colaboratorilor dă un caracter ofensiv acestei activități, intensificîndu-i ritmul și creînd condiții optime pentru realizarea scopului urmărit.

b) Discuțiile care se poartă în cadrul întâlnirilor.

Unul dintre procedeele cele mai accesibile și frecvent folosite pentru verificarea informatorilor și colaboratorilor este discuția personală ce se poartă cu ei în cadrul fiecărei întâlniri. Cu acest prilej, analizînd informațiile furnizate și activitatea întreprinsă pentru culegerea lor, consultîndu-i cu privire la felul cum trebuie să acționeze în continuare, discutînd pe teme politico-ideologice, culturale și de altă natură etc., ofițerii au posibilitatea să-i studieze nemijlocii și să aprecieze veridicitatea informațiilor primite, spiritul de răspundere și orientarea de care au dat dovadă în rezolvarea sarcinilor, gradul de discernămint al fiecăruia, trăsăturile pozitive și negative ce-l caracterizează ș.a.

Pentru ca rezultatele privind verificarea informatorilor și colaboratorilor în cadrul unor astfel de discuții să fie optime, ofițerii trebuie să aibă în vedere ca aceștia să decurgă firesc, să stimuleze un dialog deschis, să se desfășoare în mod logic, pe un ton care să țină seama în mod obligatoriu de personalitatea fiecăruia, de eventualele lor susceptibilități etc.

c) Încredințarea de sarcini în legătură cu probleme deja rezolvate de organele de securitate.

În procesul colaborării cu informatorii și colaboratorii pot rezulta, la un moment dat, indicii că unii dintre ei n-ar fi sinceri. De asemenea, se poate ivi necesitatea folosirii lor în rezolvarea unor sarcini care comportă un grad mai mare de dificultate. În asemenea situații, pentru a se verifica dacă într-adevăr este vorba de nesinceritate și în scopul de a se aprecia capacitatea reală a informatorilor și colaboratorilor în cauză, li se pot trasa sarcini în legătură cu probleme deja rezolvate prin alte mijloace și metode ale muncii de securitate.

Folosirea cu eficiență a acestui procedeu impune respectarea cu rigurozitate a următoarelor reguli: sarcinile să fie raportate la posibilitățile de informare și calitățile personale ale informatorilor și colaboratorilor respectivi; problemele care sînt date spre rezolvare să fie certe; informatorilor și colaboratorilor cărora li se încredințează asemenea sarcini să li se asigure toate condițiile necesare îndeplinirii lor; cu prilejul trasării sarcinilor și stabilirii procedurilor tactice ce vor fi utilizate, să se manifeste o grijă deosebită pentru a nu se desconfira faptul că organele de securitate sînt în posesia unor

date deja cunoscute, sursele prin care au fost obținute și intenția de a se proceda la verificarea informatorilor și colaboratorilor în cauză.

Ulterior, când informații sau colaboratorii supuși verificării comunică rezultatele obținute, acestea sunt comparate cu informațiile existente și se trag concluziile de rigoare.

Pentru a nu se greși în aprecierile care se fac și a nu se trage concluzii nefondate, în sensul că un informator sau colaborator ar fi neînțeles, că nu s-ar orienta corespunzător sau că nu ar putea fi utilizat cu randament în rezolvarea unui alt caz și a se lua, pe această bază, măsuri eguale, se impune ca analiza rezultatelor obținute să se facă cu mult discernământ. Acest fapt este necesar cu atât mai mult cu cât se știe că, din diverse motive, pot interveni între timp și unele schimbări față de ceea ce se cunoștea anterior despre problema dată spre rezolvare, în scop de verificare, informatorului sau colaboratorului respectiv.

3. Măsurile ce se iau în cazul informatorilor și colaboratorilor necorespunzători.

Verificarea informatorilor și colaboratorilor poate conduce uneori la concluzia certă că unul dintre aceștia s-a descoperit față de diferite persoane, din diverse cauze. Asemenea situații prezintă o gravitate deosebită pentru munca de securitate și de aceea trebuie raportate operativ șefilor ierarhici, care vor analiza cu maximă răspundere fiecare caz în parte și vor dispune măsurile ce se impun.

În cazul când un informator valoros s-a descoperit față de o singură persoană (rudă apropiată sau prieten) cunoscută că este atășată orânduirii socialiste, șefii pot aproba menținerea lui în rețea dacă, discutându-se cu persoana respectivă, se clarifică împrejurările descoperirii, se constată că nu mai știe altcineva și că el în cauză înțelege necesitatea păstrării secretului secret. Dacă descoperirea s-a datorat nerespectării instruirii făcute, se vor purta discuții cu informatorul în sensul de a-l convinge ca pe viitor să nu mai comită asemenea greșeli care pot avea consecințe grave. Atunci când cauza descoperirii a constituit-o instruirea necorespunzătoare ce i s-a făcut informatorului, ofițerul trebuie să ia măsuri pentru perfecționarea muncii cu acesta.

În situația când un informator sau un colaborator s-a descoperit neintenționat față de un alt informator, care este di-

riat pe lângă aceleași elemente, și există siguranță că acest fapt nu va influența negativ activitatea lor, în baza aprobării date de șefii ierarhici, cel descoperit poate fi menținut în rețeaua informativă. El poate fi folosit și în continuare pentru a furniza informații despre aceleași persoane urmărindu-se activitatea sa, dacă se impune, unul dintre ei va fi direcționat pe lângă alte elemente. Informatorul sau colaboratorul care s-a descoperit va fi instruit în mod temeinic, pentru a lua măsuri mai ferme în scopul păstrării secretului colaborării cu organele de securitate.

Dacă datorită nerespectării instruirii ce i s-a făcut un informator sau un colaborator s-a descoperit față de elementele urmărite informativ și în baza analizei unei astfel de situații se ajunge la concluzia că acesta nu mai poate fi folosit pe lângă ele și nici pentru realizarea altor surse de securitate, se procedeză la abandonarea lui. În acest scop, ofițerul întocmește un raport, în care menționează concis și exact fapta întâmplată și cauzele ei, făcând propunerea de abandonare. Primind raportul, analizându-l cu atenție și constatând că este întemeiat, șefii ierarhici competenți vor da aprobarea cuvenită, după care se va proceda la abandonare. Informatorul va fi scos din evidențe, iar dosarul personal și anexa vor fi clasate. De asemenea, dacă se impune, ofițerul va sta de vorbă cu cel abandonat despre faptul că se încetează legătura cu el și despre cauzele pentru care se procedeză astfel. Cu ocazia acestei discuții, dacă se consideră util, se va conveni cu persoana abandonată ca în cazul când va mai lua cunoștință despre aspecte ce prezintă interes pentru organele de securitate să le semnaleze operativ, stabilind de comun acord și modalitățile pe care le va putea folosi. Paralel cu măsurile care se iau pentru abandonare, ofițerii acționează și în sensul înlăturării conștințelor negative ale descoperirii unui informator sau colaborator față de elementele urmărite informativ.

Unii informatori sau colaboratori, datorită muncii necorespunzătoare de educație ce se desfășoară cu ei, a anumitor concepții nesănătoase și a slabei rezistențe față de tentațiile și verificările la care sunt supuși de elementele ostile aflate în urmărire, ajung să trădeze colaborarea cu organele de securitate, trecând de partea acestora.

Când există informații certe în acest sens, în baza aprobărilor date de șefii competenți, informatorii sau colaboratorii respectivi sunt excluși din rețeaua informativă, menținându-se legătura fictivă cu ei (continuarea întâlnirilor în aceleași condiții; aprecierea formală a informațiilor pe care le furnizează

ca reale și importante; dirijarea treptată spre alte probleme care nu prezintă interes, în scopul inducerii în eroare a lor și a celor urmăriți). Ținerea legăturii fictive are scopul de a conspira, față de informator sau colaborator și față de elementele urmărite informativ, faptul că organele de securitate au descoperit trădarea comisă. Procedându-se astfel, se creează posibilitatea cunoașterii și contracarării activității ostile a persoanelor respective.

În cazul când despre un informator care a trădat se obțin informații întemeiate că desfășoară ori că intenționează să desfășoare activitate infracțională de competența organelor de securitate, se va începe urmărirea lui informativă sau se vor lua alte măsuri corespunzătoare.

Pentru limitarea consecințelor trădării colaborării de către un informator sau colaborator, în afară de ceea ce s-a menționat, trebuie acționat, în mod obligatoriu, în felul următor:

— În casa de întâlniri sau conspirativă unde au avut loc întâlnirile cu persoana ce a trădat nu vor mai fi introduși ceilalți informatori și colaboratori cu care s-a ținut legătura în acest scop.

— Prin folosirea unor informatori sau colaboratori, precum și a altor mijloace ale muncii de securitate, se va stabili dacă cel ce a trădat a desconspirat față de elementele urmărite și casa de întâlniri, dacă acestea au supravegheat locul respectiv pentru a depista alte persoane care colaborează cu organele de securitate, ce au aflat în acest sens și cum au reacționat în continuare. Întreprinderea acestor măsuri vizează și stabilirea faptului dacă nu cumva elementele interesate au acționat în vederea cunoașterii altor aspecte din activitatea ofiterului care ține legătura cu informatorul sau colaboratorul trădător și, în caz afirmativ, ce au reușit să afle.

— Se iau măsurile necesare pentru a se stabili dacă ceilalți informatori și colaboratori cu care s-a ținut legătura la aceeași casă sînt sau nu desconspirați. Pînă cînd nu se confirmă că aceștia nu au fost desconspirați, legătura cu ei nu se va mai face în case de întâlniri.

— Se întreprind măsurile cuvenite pentru cunoașterea în continuare a atitudinii elementelor urmărite față de persoana care a trădat colaborarea și a eficienței acțiunilor întreprinse de organele de securitate pentru atenuarea consecințelor trădării.

În procesul verificării informatorilor și colaboratorilor este posibil să se constate uneori că unii dintre aceștia, deși cunosc activitatea dușmănoasă desfășurată de elementele pe lângă care

sînt dirijați, nu informează ofiterii ce li au în legătură despre aspectele respective. În asemenea cazuri de nesinceritate, dacă se consideră că intensificarea muncii de educație nu va duce la recuperarea informatorilor sau colaboratorilor respectivi, se va proceda la eliminarea lor din rețeaua informativă.

Dacă în urma verificărilor întreprinse se stabilește că unii informatori sau colaboratori nu mai au efectiv posibilități de informare datorită faptului că s-au mutat definitiv în alte localități, că s-au îmbolnăvit de o boală cronică etc., se încetează legătura cu ei și sînt scoși din rețeaua informativă. În asemenea cazuri, hotărîrea încetării legăturii se face numai după o profundă analiză a posibilităților de informare prezente și de perspectivă ale informatorului sau colaboratorului respectiv și cînd se stabilește că menținerea lui în rețea în continuare este inutilă.

★

Educarea, instruirea și verificarea informatorilor și colaboratorilor sînt activități complexe și deosebit de importante pentru întărirea permanentă a potențialului informativ al organelor de securitate. Ele se întrepătrund și se condiționează reciproc, constituind un proces de muncă unitar, la baza căruia stau documentele de partid, legile țării, principiile și normele eticii și echității socialiste, ordinele ministrului de interne.

În toate acțiunile întreprinse în cadrul acestui proces de muncă este necesar să se manifeste principialitate, corectitudine, spirit de orientare și mult discernămint, pentru a se asigura rezolvarea tuturor problemelor muncii de securitate în concordanță cu interesele poporului și partidului, pentru a se preveni orice implicații care ar dăuna apărării securității statului.

LUCRAREA:

EDUCAREA, INSTRUIREA ŞI VERIFICAREA INFORMATORILOR ŞI COLABORATORILOR

●

931

[illegible]

附錄

Redactor: col. VASILE GHEORGHE
 Corector: serg. maj. COSTEL CRISAN

Comanda nr. 00460875 Dat la rulare: 18.10.1998
R.M. nr. 0251 Bun de tipar: 10.11.1998
Lucrarea cuprinde 44 pagini